

گرامی باد اول ما مه، روز تجدید تعهد به انقلاب پرولتری

اول ماه مه روز ابراز نفرت و انزجار از جهان طبقاتی و تجدید تعهد و سوگند به سرنگونی انقلابی آن باز هم از راه میرسد. کارگران آگاه، کمونیستهای انقلابی، عناصر پیشرو و مترقی، زنان آزادیخواه و اقلیت های تحت ستم دست به دست هم داده در کوچه ها و خیابان های جهان به مارش می پردازند. درفش های سرخ را در استان نیرومند هزاران هزار کارگر و رنجبر به آسمان بلند میکنند. شعارهای "کارگران سراسر جهان متحد شوید!" و "ما از استثمار و ستم این نظام بیزاریم" فضای هزاران کوچه و خیابان را زینت میبخشد. فریاد "نابود باد جامعه طبقاتی!" و "سرنگون باد نظامی که بر استثمار و ستم بنا یافته!" در فضای شهرهای بزرگ و کوچک دنیا طنین افکن میشود. مرتجعین حاکم بر گیتی پولیس مسلح به انواع تسلیحات مدرن و توپ های آبی را برای سرکوب فرامیخوانند و نشان میدهند که "آزادی بیان"، "آزادی اعتصاب و اعتراض" در "دموکراسی" آنها جز پرده تزویری بیش نیست. آنها کارگران و زحمتکشانشان را حتی چند ساعتی هم آزاد نمیگذارند تا از ادانه نفرت و انزجارشان را از جهانی که آنها حاکم آند، ابراز کنند.

لردهای امپریالیست نیک میدانند که جهان به سازندگان آن تعلق دارد و آنها آنرا غضب و صدها میلیون انسان را به حاشیه نشینان تهی دست مبدل ساخته اند. جنگ های ویرانگرانه و خاتمانسوزی آنها بر سراسر استیلای مناطق مهم استراتژیک گیتی را به جهنم تحمل ناپذیری مبدل کرده اند. تمرکز و تراکم ثروت در دست عده معدودی از آنها خلقهای آسیا، آفریقا و امریکای لاتین را به خاکستر سیاه نشانده است. کاوش و تخریب دشت و دمن، دریاها و کوهسارها به خاطر سود و ثروت حیات بر روی زمین را به نابودی کشانیده است و سرانجام قلدری و زورگویی آنها خلقهای جهان را بر سردوراهی تعیین کننده قرار داده است. آنها باید انتخاب کنند که یابه همین شکل تماشایان مظلومیت و اسارت خود باقی میمانند و یابه پا می خیزند و در مقابل امپریالیست هاوسگ های زنجیری شان بیامی ایستند و میگویند "بس است! شما جهان را به جهنم تحمل ناپذیری مبدل کرده اید. در جهان تحت نظام شما بیشترین آزار یک میلیارد انسان گرسنگی میکشند، عایدات تنهاییک تن از شما تروتمندان بیشتر از محصولات ناخالص ملی چندین کشور آفریقایی، آسیایی و حتی اروپایی میباشد. در نظام شما، یک مشت گفتارهای امپریالیست خود را "جامعه بین المللی" نامیده و خواست های شان را از طریق سازمان نام نهاد "ملل متحد" مشروع و به جنگ های تجاوزی، لشکرکشی های اشغالگرانه و چپاولگری های رهنانه دست میزنند. شما با تجاوز و لشکرکشی و "تغییر رژیم" های تان خلقهای کشورهای عقبمانده را تحقیر و توهین میکنید. در نظام شما شگافتن دل کوه ها، خشکانیدن دریاها، نابودی جنگلات، برهم زدن تعادل زیست انواع موجودات زنده در طبیعت، امر عادی بشمار میرود. شما برای بدست آوردن سود و سود مضاعف قوانینی را که خود وضع کرده اید، نقض میکنید، باتولید صدها هزار تن مواد زهری و ریختن آنها در دریاها زندگی خلقهای کشورهای عقبمانده آسیا، آفریقا و امریکای لاتین را به جهنم گرسنگی کشیدن و محنناج بودن تبدیل کرده اید. بنابه این دلایل و صدهای دیگر، نظام شما باید هر چه زودتر و سریعتر به بخشی از تاریخ گذشته بشریت مبدل شود. جهانی که در آن نظام شما وجود نداشته باشد زیبا و زیباتر از زیباست."

کارگران افغانستان اول ماه مه امسال را باز هم تحت اشغال استعماری امپریالیست ها از سر میگذرانند. برای اکثریت عظیم آنها این روز بیشترین رخصتی اهمیت ندارد. زیرا اهمیت این روز مستقیما متناسب با درجه آگاهی سیاسی- طبقاتی و سطح تشکل این طبقه میباشد که بدبختانه بعد از متلاشی شدن جنبش شعله جاوید تحت رهبری "سازمان جوانان

مترقی" در این مورد بطور وسیع ننتها کار نشده، بلکه ضرباتی که از جانب خلق- پرچم و اخوان از یکطرف و جریان های اپورتونستی و به ویژه ساما و سازمان رهانی وارد گردیده اند، جریان رشد و انکشاف آگاهی سیاسی- طبقاتی طبقه کارگر افغانستان را به عقب برده است. بعد از کودتای ثور 1357 ننتها خلق و پرچم طبقه کارگر افغانستان را بسوی برده گی سوسیال- امپریالیزم شوروی برد، ننتها آنها و برادران اخوانی شان به کشتار کمونیست های انقلابی دست زدند و این طبقه را بدون رهبری گذاشتند، بلکه "اعلام مواضع ساما" و "جبهه مبارزین مجاهد" سازمان رهانی دست آوردهای انقلابی این طبقه را نیز عملاً در جهت خدمت به امپریالیزم و ارتجاع رهنمون گردیدند. روشنست که طبقه کارگر کشور نمیداند "یکم ماه مه" چیست. این بیگانگی طبقه کارگر با تاریخ خونین و پرافتخارش، در بیگانگی اینگونه سازمان هاریشه دارد که در حرف خود را انقلابی و حتی مارکسیست- لنینیست و مانوتسه دون اندیشه میخوانند و کارگران را فریب میدهند ولی در عمل به امپریالیزم و ارتجاع اسلامی خدمت میکنند. بدینسان اول ماه مه، برای کمونیست های انقلابی و عناصر ضد امپریالیزم و ضد ارتجاع افغانستان فهرست مفصلی از تجدید تعهد و وفاداری رامی گشاید. تجدید تعهد به مبارزه علیه نظام سرمایه داری در سطح بین المللی، تجدید تعهد به مبارزه علیه نظام نیمه فئودال- مستعمراتی در افغانستان، تجدید تعهد به مبارزه علیه امپریالیست های اشغالگری و یادی تسلیم طلب آنها. تجدید تعهد به مبارزه بر ضد تسلیم طلبی، رویزیونیزم، اکونومیزم و اشکال دیگر اپورتونیزم. برای یک کمونیست واقعی اول ماه مه تنهار روز بازگویی جنایات نظام سرمایه داری و تکرار مظلومیت خلقهای جهان نیست، بلکه قبل از همه روز تعیین اولویت های سیاسی- ایدئولوژیک مبارزاتی اش میباشد. به همین دلیل است که مانویست های افغانستان در این روز فرخنده یکبار دیگر بر روی کار اصولی و پیگیر در جهت ایجاد حزب کمونیست انقلابی افغانستان تاکید می ورزد. ما بار دیگر لازم میدانیم بر این اصل تنوریک کمونیستی اشاره کنیم که طبقه کارگر در هیچ کشور بشمول افغانستان، بدون داشتن حزب رهبری کننده اش یعنی حزب کمونیست هیچگاه و هرگز بصورت یک طبقه در نمی آید، چه رسد به اینکه بمنافع سیاسی- طبقاتی اش آگاه شود.

زنده باد کمونیزم !

به پیش بسوی تاسیس حزب کمونیست انقلابی افغانستان !

اول ماه مه 2010 را به روز اول فعالیت کمونیستی- انقلابی تبدیل کنید!

مانویست های افغانستان

اول ماه می 2010

P.O. Box 1

STATION H

MONTREAL QUEBECK

H3G 2K5

CANADA

Shoresh2008@gmail.com

www.shoresh.eu